

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku wspomaganie i dbałości o dobro urzędnika, o którym mówi art. 24 regulaminu. Skarżąca twierdzi, że przy transferze uprawnień emerytalnych z systemu krajowego do FEUE urzędnicy uzyskują zazwyczaj ze strony Komisji wykaz precyzujący, czy są oni uprawnieni do zwrotu nieuwzględnionego ekwiwalentu aktuarialnego kwot odpowiadających składkom wpłaconych do ich systemu krajowego, które nie zostały przekazane do systemu emerytalnego Unii. Ponadto zwrot odbywa się zazwyczaj bez żadnych ograniczeń ani specjalnych procedur. Skarżąca twierdzi, że mimo to nie otrzymała żadnego wykazu ani żadnego zwrotu.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku równego traktowania i niedyskryminacji. Skarżąca twierdzi, że doszło do dyskryminacji między niektórymi urzędnikami, którzy otrzymali zwrot w wyniku transferu ich uprawnień emerytalnych a urzędnikami, którzy takiego zwrotu nie otrzymali, przy czym owa dyskryminacja nie jest uzasadniona żadnym obiektywnym kryterium.
4. Zarzut czwarty dotyczący pociągnięcia pozwanej do odpowiedzialności pozaumownej z tytułu jej bezpodstawnego wzbogacenia na szkodę skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2022 r. – Baert/Komisja

(Sprawa T-111/22)

(2022/C 158/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Rhonny Baert (Deinze, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci D. Grisay i A. Ansay)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności/odpowiedzialności pozaumownej;
- uznanie skargi za dopuszczalną i w rezultacie:
 - tytułem głównym,
 - uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za zasadną i orzeczenie, że domniemana odmowa organu powołującego z dnia 28 lutego 2022 r., jak również decyzja Komisji Europejskiej z dnia 21 grudnia 2016 r. (zawiadomienie o ustaleniu prawa do świadczeń emerytalnych) są nieważne, z uwagi na to, że:
 - artykuły 77 regulaminu pracowniczego i 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, w oparciu o które sporządzono zawiadomienie o ustaleniu prawa do świadczeń emerytalnych z dnia 21 grudnia 2016 r., są niezgodnie z prawem;
 - wskutek niezaproponowania skarżącemu w zawiadomieniu o ustaleniu prawa do świadczeń emerytalnych z dnia 21 grudnia 2016 r. spłaty uprawnień emerytalnych nieuwzględnionych przez właściwy organ europejski, Komisja Europejska uchybiła obowiązkowi dbałości o dobro urzędnika;
 - wskutek niezaproponowania skarżącemu w zawiadomieniu o ustaleniu prawa do świadczeń emerytalnych z dnia 21 grudnia 2016 r. spłaty uprawnień emerytalnych nieuwzględnionych przez właściwy organ europejski, Komisja Europejska naruszyła zasadę równego traktowania i zakazu dyskryminacji;
 - oraz zwrócenie sprawy organowi powołującemu w celu ustalenia kwoty, którą należy zwrócić skarżącemu;
 - tytułem ewentualnym,
 - uznanie skargi o odszkodowanie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia za zasadną, z uwagi na to, że skarżący został zubożony o kwotę odpowiadającą uprawnieniom emerytalnym, na które opłacał składki w ramach swojego krajowego systemu emerytalnego, które nie zostały wzięte pod uwagę przez właściwy organ Unii, a jednocześnie o które wzbogacił się fundusz emerytalny Unii Europejskiej;
 - zasądzenie od Komisji zapłaty odszkodowania za szkodę majątkową poniesioną przez skarżącego, która na dzień wniesienia niniejszej skargi została oszacowana na kwotę główną 31 066,80 EUR lub przynajmniej 39,18 % okresowych płatności uzyskanych przez Komisję od dnia 1 lutego 2017 r., powiększonych o taki sam odsetek przyszłych płatności;

— obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem art. 77 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem”) i 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu. Skarżący podnosi, że zgodnie z tymi przepisami urzędnicy muszą podjąć decyzję o transferze swoich uprawnień emerytalnych nabytych w ramach systemu krajowego do funduszu emerytalnego Unii Europejskiej (zwanego dalej „FEUE”) w ciągu 10 lat od rozpoczęcia służby w instytucjach Unii Europejskiej. Jednakże urzędnik, który dokonał przeniesienia praw, może prawidłowo obliczyć wpływ ewentualnego przeniesienia dopiero w chwili przejścia na emeryturę, w szczególności ze względu na zasadę ograniczającą wysokość emerytury do 70 %. Skarżący podnosi, że owe zasady stanowią przejaw nierównego traktowania urzędników, którzy całą swoją karierę zawodową przepracowali w systemie europejskim, stanowiącego naruszenie zasady zakazu dyskryminacji.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku wspomaganie i dbałości o dobro urzędnika, o którym mówi art. 24 regulaminu. Skarżący twierdzi, że przy transferze uprawnień emerytalnych z systemu krajowego do FEUE urzędnicy uzyskują zazwyczaj ze strony Komisji wykaz precyzujący, czy są oni uprawnieni do zwrotu nieuwzględnionego ekwiwalentu aktuarialnego kwot odpowiadających składkom wpłaconych do ich systemu krajowego, które nie zostały przekazane do systemu emerytalnego Unii. Ponadto zwrot odbywa się zazwyczaj bez żadnych ograniczeń ani specjalnych procedur. Skarżący twierdzi, że mimo to nie otrzymał żadnego wykazu ani żadnego zwrotu.
 3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku równego traktowania i niedyskryminacji. Skarżący twierdzi, że doszło do dyskryminacji między niektórymi urzędnikami, którzy otrzymali zwrot w wyniku transferu ich uprawnień emerytalnych a urzędnikami, którzy takiego zwrotu nie otrzymali, przy czym owa dyskryminacja nie jest uzasadniona żadnym obiektywnym kryterium.
 4. Zarzut czwarty dotyczący pociągnięcia pozwanej do odpowiedzialności pozaumownej z tytułu jej bezpodstawnego wzbogacenia na szkodę skarżącego.
-